

Motion till riksdagen 2005/06:Bo295

av Anita Johansson m.fl. (s)

Boendesegregationen

Förslag till riksdagsbeslut

Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad i motionen anförs om åtgärder mot boendesegregationen.

Motivering

Ett bra boende är nyckeln till ett bra liv. Det är genom det goda boendet som förutsättningar skapas för att människor kan utveckla sig själva och i relation till andra. Boendet är en social rättighet som har avgörande betydelse för barnens uppväxtvillkor och för familjers möjligheter att skapa trygghet.

Det blir då också i boendet vi tydligast kan se segregationens effekter och uttryck och hur samhället har lyckats skapa välfärd och trygghet för var och en.

Boendesegregationen innebär också ett folkhälso- och välfärdsproblem med stora sociala konsekvenser. Tydligast ser vi detta i storstadsregionernas miljonprogramsområden. Boendesegregationen medverkar till att skärpa de sociala problemen och bidrar därmed till att skapa nya problem och ytterligare snedfördela välfärden.

Problemet med segregation handlar om resurssvaga hushålls koncentration till vissa hus, kvarter, bostadsområden eller kommundelar, men kan också belysas genom att lägga tonvikten på ett samhälles eller grannskaps etniska sammansättning. Etnisk segregation kan beskrivas som en spegling av socio-ekonomiska skillnader men måste också ses i ljuset av en strukturell diskriminering i samhället som leder till en etnisk segregation.

Vi blir allt äldre. Om 25 år kommer var fjärde person att vara över 65. Det är viktigt att även i frågor kring de äldre och boendet tänka på integrationsaspekterna. Yngre och äldre, barnfamiljer och medelålders, studenter och förvärvsarbetande – alla bör kunna finna sin plats i våra bostadsområden.

Att bryta boendesegregationen innebär att vi måste skaffa oss strategier som leder till att vi kan motverka den etniska och sociala segregationen. Vill

Fel! Okänt namn på

vi på allvar göra något åt boendesegregationen måste vi inrikta mycket av våra åtgärder på att skapa bostadsområden där kvarter och grannskap är relativt små. Upplåtelseformerna bör växla, och det är också viktigt att lägenhetstyper och lägenhetsstorlekar blandas för att få en så varierad hushållssammansättning som möjligt.

För att nå målet krävs att vi arbetar långsiktigt och kontinuerligt med åtgärderna. Tillfälliga projekt kan ge oss kunskaper och erfarenheter i detta arbete, men huvudinriktningen måste alltid vara de långsiktiga insatserna.

Det innebär också att åtgärder mot boendesegregationen inte enbart kan koncentreras till att motverka segregationen i nybyggda områden. Vi måste samtidigt bedriva ett aktivt utvecklingsarbete i de redan existerande bostadsområdena. Det kan t.ex. ske genom att kompletteringsbygga eller på annat sätt öka antalet lägenheter av underrepresenterade upplåtelseformer.

Initiativ behöver tas för att skapa ett samlat program mot minskad segregation i boendet och därmed skapa förutsättningar för alla människor att via sitt boende få ett rikare liv, t.ex. inom följande områden:

- Staten och kommunerna bör skaffa sig strategier som leder till att bostadsegregationen bryts.
- Bostadsfinansieringen bör utformas så att den bidrar till integration i boendet.
- Nya bostadsområden bör utformas med blandade upplåtelseformer i små delmängder, och i det befintliga bostadsbeståndet bör när så är möjligt kompletteringar ske med den minst förekommande upplåtelseformen.

Stockholm den 30 september 2005

Anita Johansson (s)

Claes-Göran Brandin (s)

Lennart Nilsson (s)